

[Uwe Jensen (Ribe a.)]

nævnene nedlagt under henvisning til, at særlig vanskelige fortolkninger kunne ankes til den sociale ankestyrelse.

Den saglige vurdering, der foretages kommunalt på baggrund af et indgående kendskab til de lokale forhold, omstødes ofte udelukkende af principielle grunde af amsankenævnene som et unødvendigt mellemlid.

Besvarelse (10/8 79):

Socialministeren (Erling Jensen):

Det har altid været et princip i sociallovgivningen, at en afgørelse truffet af et socialt udvalg skulle kunne indbringes for en højere administrativ instans, og det må anses for rigtigt at fastholde dette princip.

De lokale myndigheder har særlige forudsætninger for at foretage en vurdering af et behov, men det er af afgørende betydning, at det skøn, der udøves, kan blive efterprøvet og vurderet i en større sammenhæng, også for at afgørelserne kan blive ensartede. Det er vigtigt, at anvendelsen af retsreglerne er rigtig, og dette sikres bedst ved, at der findes ankeinstanser. Det er en beskyttelse for borgerne, at en afgørelse kan tilsidesættes, hvis den går imod et princip i loven.

Amsankenævnene får gennem deres virke et vist kendskab til de lokale forhold, og størstedelen af amsankenævnernes afgørelser bliver endelige afgørelser. Nævnene gør god fyldest, og det ville derfor ikke være rigtigt at afskaffe dem. Såfremt de sociale udvalgs afgørelser skulle kunne indbringes direkte for den sociale ankestyrelse, måtte antallet af medarbejdere i styrelsen udvides meget betydeligt, og det ville ikke blive nogen besparelse ved at nedlægge amsankenævnene.

Til *socialministeren* (2/8 79) af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Med hvilken berettigelse tillader ministeren sig at gå ind i undervisningsministerens ressortområde ved at pålægge kommunernes sociale udvalg at bevilge supplement til uddannelsesstøtten i sommerferieperioden?«

(Spm. nr. 1277).

Begrundelse.

Ved cirkulæreskrivelse nr. 400-17 af 18. maj 1979 påtager socialministeren sig en del af undervisningsministerens dårlige samvit-

tighed ved at supplere de eksisterende 12 måneders »SU« i sommerferieperioden, selv om ændringen fra 10 til 12 måneders »SU« burde have overflødiggjort dette.

Såfremt undervisningsministeren mener, at »SU« ikke rækker til, må det forhøjes fra denne kant, men det kan hverken være socialministerens eller de sociale udvalgs problem.

Besvarelse (9/8 79):

Socialministeren (Erling Jensen):

Som det vil være spørgeren bekendt, er der siden 1974 af socialministeriet udsendt årlige cirkulæreskrivelser, der giver retningslinjer for ydelse af hjælp efter bistandsloven – og indtil 1976 efter forsorgsloven – til uddannelsessøgende i sommerferieperioden. Sådanne retningslinjer er senest udsendt i socialministeriets cirkulæreskrivelse af 18. maj 1979.

Som det ligeledes vil være spørgeren bekendt, er baggrunden for socialministeriets cirkulæreskrivelser, at de uddannelsessøgende, som normalt kunne regne med at supplere deres ydelser fra Statens Uddannelsesstøtte med erhvervsindtægter i sommermånederne, kom ud for betydelige vanskeligheder med at skaffe sig arbejde. Det blev derfor fastslået, at uddannelsessøgende i sommerferieperioden havde adgang til at oppebære hjælp efter bistandsloven/forsorgsloven, hvis de sknedes at opfylde lovens almindelige betingelser.

Med hensyn til omlægningen af Statens Uddannelsesstøtte fra 10 rater til 12 rater bemærkes, at der fortsat kun sker udbetaling 10 gange om året, ligesom det samlede beløb, der på årsbasis kommer til udbetaling til den enkelte uddannelsessøgende, ikke er blevet forøget på grund af omlægningen.

Til *socialministeren* (2/8 79) af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Er ministeren enig i, at ordene »det nødvendige antal pladser« udgår i bistandslovens § 69, stk. 1?«

(Spm. nr. 1278).

Begrundelse.

Ministeren har tidligere udtalt, at det er den enkelte kommune, der afgør, hvad der